

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Apologiæ De Adoratione Et Eivs Speciebvs

Lorichius, Jodocus

Ingolstadii, 1577

VD16 L 2530

Defensio Qvartae Partis Apologiae, De mendaciis obiectis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30277

DEFENSIO APOLOGIÆ

legere, neq; admittere velle. Respondet ut
suprà. Patres quidem audiendos esse, qua-
tenus secundum scripturam doceant. Vo-
lunt ergo dicere: Patres, pleraq; contra, &
præter scripturam tradidisse; quemadmo-
dum prop. 63. August. iudicant secundum
Script. tradere; mortuos naturaliter non
interesse rebus viuentiū. De cura p mor-
tuis, cap. 15. Sed cum cap. sequen. rursum
affirmet, posse eos rebus viuentium inter-
esse, diuina operatioe; ut in Apologia me-
minimus; censent isti, August. cōtra Scrip-
& sui velut oblitum id affirmasse. Verum si
quæras, cur tam temerario ausu iudices a-
liorum se constituant? Non habent quod
respondeant; nisi quod ita liceat, & libeat.
Liceat ergo nobis, & quidem meliori iure,
censere; istos nec Scripturas intelligere,
neque SS. Patrum scripta; sed cæcos esse,
& duces cæcorum.

DEFENSIO QVARTAE PARTIS APOLOGIÆ,

De mendaciis obiectis.

De Opere
operato, 70. Primum mendacium esse dixi: quod
nobis affingant, precum recitatione esse
opus operatum. Si dicerent precum reci-
tatio-

DE ADORAT. ET EIVS SPECIEB.

tationem, ex opere operato; quod est me- Vide infra
ritum, seu passio Christi, & eius applica- propos. 92.
tio, Deo reddi acceptam; Verum affirma-
rent nobiscum. At quia ignorant quid sit
opus operans, & opus operatum; donabi-
mus iniuriam, donec didicerint.

71. Volunt deinde alterū mendaciū; quòd De certitu-
dubia fide oremus; ex doctrina, de incerti-
tudine gratiæ, obtegere. Sed inscitia eos
decepit; vt sup. ostendimus prop. 41. & 42.

72. Mentiti sunt tertio, damnatam esse in De SS. In-
Script. SS. inuocationem. Voluntq; id cō-
uincere propos. 68. ex prohibitione primi
præcepti: Non habebis Deos alienos. Sed
responsum habent suprà propos. 44.

73. Quartum mendacium, quòd dixeram Mortui ne
blasphemia esse; quia Sanctos in eis mor- sint Sancti.
tuis numerarent, qui Deum non laudant; suprà pro-
conatur hoc loci excusare. Nimirum quòd posit. 36.
Dauid dicens: Non mortui laudabunt te, Psalm. 113.
Domine; sed nos qui viuimus: Collationē
fecerit inter homines viuos, & mortuos;
non inter pios & impios. Sed non legerūt
interpretationē Hieron. neq; satis expen-
derunt textū Psalmi. Nam quòd de viuen-
tibus in Patria, simul, vel solūm etiam lo-
quatur; quemadmodū è contrario de pec-
cato.

DEFENSIO APOLOGIÆ

catoribus, atq; damnatis; manifestū ex cō-
clusionē est, cùm ait: Ex hoc nunc, & vsque
in sacerdōtium. At viuētes in hac dūntaxat vi-
ta, Deum nō laudant In sacerdōtium: Non ergo
de hīc viuentib; sed de Sanctis in cœlis
locutus est Dauid. Quia ergo non agno-
scunt errorem; adhuc mentiuntur, & blas-
phemant; vt & in aliis.

De formula 74. Quintum deinde mendacium, nobis
in uocatiōis etiā nolentibus cōnatur obtrudere. Quòd
Sanctorum. nimirūm ita oremus: Adoro te, sancte Bar-
tholomæ Dulia. Discere verò debuerunt,
Duliam, & Hyperduliam; nihil aliud signi-
ficare, quām gradus honorum. Vnde di-
cimus: Inuocamus, honoramus, Venera-
mur vos, ô Sancti Dei. Adorationis verò,
D.Thō. 22. qu. 84. ar. 5. vox, cùm propriè ad solam Latriam perti-
ad i. Arg. neat; rarissimè transfertur, & quidem im-
propriè ad creaturam quamcunq;. Expo-
nendæ itaq; sunt eiusmodi locutiones:
Adoramus te, sancta Dei genitrix &c. non
calumniandę. Non enim sermo, sed sensus
fit crimen.

De oblatio- 75. Ita pertinaciter nobis obiiciūt denuò:
nibus. quòd Diuis offeramus sacrificia. Nos cōtrà
respondemus: quicquid ad altare offertur
(siue sacrificia, siue oblationes dixeris, ta-
met si

DE ADORAT. DE EIVS SPECIEB.

met si manifestum inter ea discrimen est)
Deo offertur, nō Sancto; tamen in memo-
ria Sancti, cuius nos intercessione spera-
mus impetraturos, quod petimus. Atque
ita honoratur, & laudatur Deus in Sanctis Psalm. 150.
suis, per quos mirabilia multa operatus
est. Ad quid autē eiusmodi oblationes Gab. in can.
valeant; discant ex D. Augustino, de ver- Lect. 32. R.
bis Apost. Serm. 34. Epist. item 64. ad Aure-
lium. Cæterūm quis Canibus istis, piarum
mentium deuotionem prodat & explicet?
Si discere nolunt: quid adhuc nobis mole- Ioan. 8.
sti esse non cessant? quid latratus suos non
præmunt? Sed insistere malūt paternis ve-
stigiis.

76. Prætereà, quia Missas, in festis Sancto- De Missis in
rum, celebramus: ideo eas nos Sanctis of- memoria
ferre, semel antea mentiti sunt: idque hīc ss.
proposit. 72. repetunt. Ne verò cogantur
etiam tertio mentiri; audiant D. August.
lib. vlt. de ciuit. Dei cap. 10. Nec erigimus,
inquit ibi, altaria, in quibus sacrificemus
Martyribus: sed vni Deo, & Martyrum &
nostro, sacrificium immolamus; ad quod
sacrificium, sicut homines Dei, qui mun-
dum in eius confessione vicerunt, suo lo-
co, & ordine nominantur: non tamen à

E Sacer-

DEFENSIO APOLOGIÆ

Sacerdote qui sacrificat, inuocantur; Deo
quippe, nō ipsis, sacrificat, quamuis in me-
moria sacrificet eorum. In eandem sente-
tiam loquitur de ciuitat. lib. 8. cap. 27. &
tractatu in Ioan. 84.

De Missæ
antiquitate. 77. Mendacium octauum, quòd nostra
Missa non conueniat cū ea, quę fuerit tem-
poribus Augustini; hīc volunt, ex iam an-
tea citato loco, excusare, atque in nos tor-
quere. Nimirūm Augustinum negare San-
ctos, à Sacerdote in Sacrificio inuocari:
nos verò eos inuocare. Respondeo Augu-
stinum rectè dicere, Sanctos, inter sacrifi-
candum, non inuocari: ait tamen eos, suo
loco & ordine nominari, quod isti dolosè
dissimulant. Deinde apertissimè mentiū-
tur, nos in Canone Missæ Sanctos inuoca-
re, legant primum, deinde iudicent. No-
minantur & cōmemorantur adhuc, sicut
& temporibus Augustini, vt pro nobis o-
rent, sicut idē loquitur citato loco, Tract.
84. in Ioan. Quòd verò pluribus aliis riti-
bus, nostram Missam celebramus, quam
Petrus, & post eum aliquā multos annos,
omnes Episcopi, & Sacerdotes; nihil mu-
tat sacrificij substantiam. Si vultis, aduer-
sarij, offerte Sacrificium cum Petro, Cle-
mente,

DE ADORAT. ET EIVS SPECIEB.

mente, Gregorio, Augustino & eorū suc-
cessoribus proximis: quos celebrâsse Mis-
sas ipsimet cōceditis, propos. 73. paulatim
inde intelligetis, quām congruē Ecclesia
cāremonias suis ordine temporibus ad-
iecerit.

78. Nonum denique mendacium, de vo- De voluntu.
lūtario cultu, vt cātera, hīc propos. 74. du-
plicant. Nam cūm ex Paulo nos adduce- Rom. 8.
remus: Diligentibus Deum, omnia coo-
perari in bonum. Isti cōtrā Paulum de so-
lis passionibus interpretari conati sunt:
Quia tamen vox, Omnia, facit, vt de aliis
quoque actionibus, spontē, siue secundūm
præcepta Dei præstitis necessariō accipia-
tur; eam interpretationem citō dimittūt.
Sed volunt nos terrere hac collectione. Si
omnia bonis cooperantur in bonum: er-
go & peccata. Negatur cōsequentia. Om-
nia enim, ad eiusdem generis particularia
per commodam distributionem, phrasē
Theologorum referri debet; vt sit sensus.
Omnia bona; siue præcepta fuerint, siue
sponte præstita. Neque etiam ignoramus, August. de
peccata in bonum cedere Sanctis; non per cīuit. Dei, li.
se, sed secundūm accidentis. Quod isti si in- 14. cap. 13.
tellexissent; nobis haud dubiē non obie-

E 2 cissent.

DEFENSIO APOL. DE ADOR. &c.

cissent. Debuerunt præterea & alios in A-
pologia citatos locos examinare; præser-
tim eum, qui est Esa. 56. de Eunuchis. De-

Matth. 19.

1. Cor. 7.

1. Cor. 9.

Hebr. 11.

inde cogitare de cōfiliis Euangelicis, Ca-
stitate, Paupertate, Obedientia: quodque
Paulus præceptum Domini non habuerit;
tamen Virginibus & Viduis suaserit, ut cō-
tinerent. Quòd item Potestatem habue-
rit, sororem mulierem circumducēdi, ac-
cipiendi stipendum, comedendi; nec ta-
men ea sit potestate usus: sed castigaue-
rit corpus suum, & in seruitutem redege-
rit: quodq; non fecerit, quæ licebant, sed
quæ expediebant magis. Cogitent item,
quis præceperit, ut aliqui in Melotis & pel-
libus caprinis circumirent, errantes in so-
litudinibus, in cauernis terræ, angustiati
&c. quorum tamen ab Apostolo vehemē-
ter commendatur vītē sanctimonia; adeo,
ut mundus indignus fuerit ipsorum con-
uersatione. Hæc hactenus de mendaciis,
in Hyperaspiste excusando, retorquendo-
que repetitis; sed ridiculè impudenterque
duplicatis. Eant ergo nunc & glorien-
tur, se mendacia obiecta in nos
regessisse,

DE-